

[Stavad]

For det andet: det psykologiske problem, barnet eller den unge oplever, nemlig at vedkommende skal betale et beløb i skat tidligere end sine jævnaldrende kammerater, løser vi, hvis beløbet svarer til normalbidraget. Men er det ud over normalbidraget, vil den unge stadig væk opleve dette. Uanset at jeg er enig med hr. Thoft i, at det er rimeligt og retfærdigt, vil den unge stadig væk opleve det som lidt af en uretfærdighed, at man skal betale skat tidligere end sine kammerater. Det problem løser vi ikke.

Som det tredje ser vi ret jævnlige, at i forbindelse med en skilsmisse, hvor der både er tale om hustrubidrag og om børnebidrag, sætter forældrene sig ned på trods af forskellige uenigheder og bliver enige om at konvertere et hustrubidrag til et børnebidrag, fordi børnebidraget beskattes hos børnene og dermed som hovedregel bliver skattefrit allerede i dag. Det bliver nu forøget med det beløb, der svarer til normalbidraget, sådan at folk med høje indkomster får mulighed for at konvertere et større beløb end efter gældende regler.

Når alle de betæneligheder er nævnt, vil jeg konkludere, hvad jeg også gjorde i mit indlæg, at jeg selvfølgelig synes, det er en skam, at vi ikke har fundet den fuldkomne løsning. Men der er altså problemer; den fuldkomne løsning eksisterer ikke i virkelighedens verden. Derfor gav jeg også tilslutning til, at vi absolut positivt vil medvirke til at finde en løsning under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg er glad for, at vores forslag har fået en så relativt positiv modtagelse af de skattepolitiske ordførere. Jeg skal ikke blande mig i den mere tekniske side af den skattepolitiske debat, for vi er selvfølgelig godt klar over de vanskeligheder, der kan være, og som er fremdraget af ordførerne.

Jeg vil bare bede om, når nu forslaget skal drøftes videre i skatte- og afgiftsudvalget, at man, når man er lige ved at være helt sprængt af skatteteknisk tænkning, vender sine tanker en halv omgang og prøver at kigge på det barn, det her handler om, nemlig det barn, der oplever, at børn normalt ikke bliver beskattet af den helt almindelige forsørgelsespligt, som forældre har.

Forældre har forsørgelsespligt over for deres børn, uanset om de er gift med hinanden og bor sammen eller ikke. Når vi har fastsat et normalbidrag, er det for at sige, at det er det mindste, en ikkesamboende forælder er pligtig at afsætte til forsørgelse af barnet. Det er ud fra den betragtning, vi i SF har ment, at det beløb er det urimeligt at beskattede barnet af, for derved bliver der forskelsbehandling mellem det barn, der ikke bor sammen med sine forældre, og det barn, der bor sammen med begge sine forældre.

Så jeg vil bede om, at man tager den børnepolitiske, forsørgelsespolitiske tænkning med i sine overvejelser, inden man finder frem til den rigtige løsning i skatte- og afgiftsudvalget.

Damgaard Nielsen (FP):

Det er da egentlig forfærdeligt, hr. Stavad og fru Aase Olesen, at der skal være millimeterretfærdighed, at der aldrig må smutte en krone, der ikke kommer til beskatning. Det er dér, problemet er, og det forstår jeg sådan set godt. Men vi har jo masser af tilfælde, hvor det sker, også når det gælder børn. Vi har f.eks. forældres og bedsteforældres gaver til børn, hvor renteindtægten er skattefri. Der smutter også nogle kroner, som aldrig kommer til beskatning. Det er de mere vestlillede børn, man her giver en skattelettelse i form af fritagelse for beskatning af renter.

Vi havde også i den gamle ordning – den ændres nok lidt nu – det tilfælde, at en enlig var forsørger og havde børn under uddannelse; men hvis børnene tjente en ekstra skilling, var forælderen, moderen eller faderen eller den enlige, hvem det nu var, ikke længere den væsentlige forsørger. Vi har set tilfælde, hvor selv enlige med små indtægter er blevet nægtet dobbelt personfradrag, hvori mod folk med store indtægter, der søgte om dobbelt personfradrag, kunne opnå det, fordi deres børn ikke behøvede at tjene noget.

Det er mit indtryk, at når vi animerer børn til at blive selvhjulpne ved at tage et ekstra job, gør det dem også til gode borgere. Jeg tror, at både socialdemokrater og radikale skulle slække lidt på den tanke, at det skal være så millimeterretfærdigt.

Thoft (SF):